

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LX (54) • ŠTEV. (Nº) 47

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 29 de noviembre - 29. novembra 2001

JANEZ JUHANT - posebej za Svobodno Slovenijo

Revolucija - november 2001

Lambert Ehrlich je že leta 1924 - torej pred osemdesetimi leti - ob natančni študiji ruskega boljševizma zapisal o delovanju komunistične tajne službe Čeka, da je bila njena naloga, da ukroti vse elemente, ki se protivijo triumfu komunizma, ne da bi ji trebalo biti izbirčen glede sredstev in metod. Njeno delo je obsegalo iztrebljanje v masah brez nadaljnega sodnega postopanja, načelno iztrebljanje celih slojev, masakri duhovnikov, profesorjev, zdravnikov itd. Samo v štirih letih po revoluciji je padlo skoraj dva milijona žrtev, sledili so naslednji milijoni nedolžnih žrtev v Sovjetski zvezi in po svetu in pri nas. Revolucionarni plaz pa, ki se je vsul, je drvel in ponekod drvi še danes dalje, ker ni več poti nazaj, „kajti množica njihovih somišljenikov, ki živijo kot paraziti od komunizma, stoji za njimi in jih neusmiljeno biča, da delajo tako naprej“, kot pravi Ehrlich.

Včeraj smo doživeli zgodovinski dan v desetletni slovenski državi, kljub temu, da tega dne niso mediji napihnili kot uspeha naših nogometašev, ko se je novinarjem zareklo, da je to kar največji dan po osamosvojitvi. Včerajšnji dan, ko je bilo po naši vednosti s strani te vlade prvič rečeno, da smo imeli revolucijo, ne bo šel s takim pompom v zgodovino, kot je šel dan nogometne zmage. Ta dan nogometne zmage, da ne bo nesporazuma, tako nogometašem kot vesoljni Sloveniji zelo privoščimo, saj so v ta namen naročili celo mašo, kar bi bilo vredno in potrebno posebnega komentarja.

Uradna izjava naše vlade, da bo treba napraviti spomenik, posvečen žrtvam vojne in revolucije, je torej pomemben korak na poti k uradnemu priznanju resničnosti revolucionarnega obdobja in tako uradni potrditvi strahotnih posledic komunističnega terorja. Beseda revolucija pomeni nasilni politični prevrat. Revolucija za razliko od demokratičnih nenasilnih sprememb uvaja novo stanje z nasilnimi sredstvi: morijo, požiganjem, ropanjem „ne da bi izbirali sredstva in metode“, vse je dovoljeno. V tem smislu je 29. marca leta 1942 Kardelj med drugim napisal Titu tudi: „Naše varnostne službe se vsi bojijo kot hudiča.“ Vse kar je bilo na poti revolucionarjem, je namreč padalo pod streli vosovcev: učitelji, duhovniki, župani, premožni kmetje, obrtniki, kratka samostojni, zavedni Slovenci sploh, med njimi tudi Lambert Ehrlich, ki je svaril pred komunistično revolucijo. Zaradi nje so med drugo svetovno vojno in po njej padale žrtve, ne da bi jim dokazali krivdo, to pa skušajo zamegliti naslednji revolucionarjev s krivičnimi in neutemeljenimi označbami kot kolaboracija in podobno.

Zato bo uradno besedilo vlade, ki govori o revoluciji, imelo tudi pravne posledice. Ne gre za problem zgodovinske resnice in sprave, pač pa za legitimnost demokratične države Slovenije, ki mora urediti in enkrat za vselej dati dogodkom prava imena in ta so revolucija, izvensodni poboji, brezpravno stanje komunistične oblasti. To pomeni tudi zaključek revolucionarne zgodbe in konec metod in sredstev, ki so bila značilna za revolucionarno komunistično obdobje.

Slovenija je veliko izgubila z revolucijo. Deset tisoči so izgubili življenja, zapustiti so morali domovino, izgubili so svoje premoženje. Revolucionarno pustošenje in morije po vojni so uničevale kulturne in

gospodarske pridobitve, predvsem pa pehale ljudi v smrt ali izgnanstvo ter jih duhovno pohabile. Tisti, ki so to počeli, so v glavnem govorili slovensko, kot poročajo preživeli, zato so ponižujoče in zavajajoče besede Janeza Stanovnika, da so to počeli tujci. Predvsem se je to dogajalo pri nas. Tako govorjenje potrjuje, da posledice revolucije še trajajo. Laž in zavajanje sta zagospodarila v deželi in ni čudno, da bi se nekateri še kar naprej sprenevedali, kljub temu, da evropske demokratične norme terjajo jasne besede in pravna dejanja. Razumemo, da je v zadregi celo predsednik države, saj je bil nekdanji šef Centralnega komiteja partije. Ne razumemo pa, da noče postati šef demokratične in pravne države.

Seveda če so vladale v komunizmu revolucionarne metode kot laž, prevara, goljufija, predvsem pa 'virtuozna propaganda', s katero je mogoče prikriti vse, potem ni čudno, da se nasledniki še vedno poslužujejo teh metod. Zato bo pot od uradno zapisane besede revolucija do pravne države še dolga. Lahko bomo dobili nove spomenike, vendar se ljudje, navajeni revolucionarnih metod, upirajo pravni državi in demokratičnemu redu. Takim jim je tudi vseeno, ali bodo na Primorskem imeli v lasti našo banko Italijani, kakor po vojni ni bilo mar revolucionarjem za slovensko obalo v odnosu do Italije ali Hrvaške, važno je bilo le revolucionarno vladanje. Takih ne skrbijo nacionalni, pač pa le osebni interesi, zato jim je vseeno, kdo bo imel slovenske pivovarne ali druga podjetja. Seveda to ni le slovenski problem, žal pa imamo Slovenci nesrečo, da del oblastne elite misli revolucionarno, kar pomeni le za svoje interese, ne pa za interese naroda. Zato je tudi ne skrbi, da se država zadolžuje, kot kažejo podatki v zvezi s proračunom in bodo prihodnje generacije obremenjene z dolgi ter nas bodo gospodarsko še bolj obvladovali tujci, Slovenci pa jim bomo podložniško služili. Da si take elite pravnege reda ne želijo, potrjuje tudi zaplet zaradi vodstva parlamentarne komisije o ozadju napada na novinarja Petka.

Tudi Slovenci imamo primer kravje bolezni BSF. Težko je danes oceniti njene vsestranske zdravstvene, politične, trgovske in socialno-prestižne razloge. Dejstvo je, da vedno ponavadi najbolj trpi in nosi posledice mali človek. Podobno kot je to v primeru terorističnega napada na center v New Yorku ali pa še bolj ameriških napadov na Afganistan, ali ruskih na Čečenijo. Kljub temu da veliki in močni vedno, celo v demokraciji, kaj šele v revoluciji, radi delajo po interesih moči in pri-sile, se takšna logika dolgoročno maščuje. Za spoznanje, da ne gre sveta urejevati s silo pa je potrebna kultura nenasilja in strpnosti, ki pomeni resnično spoštovanje predvsem malega in nemočnega človeka, še posebej če se bori za resnico in pravičnost. Tako so ob izjavi vlade o revoluciji zdaj na potezi sodstvo in tožilstvo, posebno vrhovna tožilka Zdenka Cerar pa tudi predsednik države in varuh človekovih pravic.

Treba bo torej ne le postaviti spomenik žrtvam revolucije pač pa urediti stanje v državi ter končati revolucionarno obdobje in ljudem privoščiti mir. Privoščiti je treba mir tudi tistim, ki imajo slabo vest in sicer tako, da nam to po demokratičnih in pravnih načelih uradno povedo, kako je s tem,

Vlada obžaluje poveljne pokole

Vlada je na seji 22. novembra ob sprejetju celovitega načrta ureditve grobišč množičnih poveljnih pobojev ter ob obravnavi zakona o vojnih grobiščih sprejela posebno izjavo, s katero izraža svoje obžalovanje tragičnih dogodkov iz polpretekle zgodovine, ob razpravi o zakonu o vojnih grobiščih in ob spoznanju razsežnosti tragičnih dogodkov neposredno po koncu druge svetovne vojne pa se zavezuje, da na civiliziran način prispeva k ureditvi temnih strani iz narodove zgodovine. Vlada je pripravila tudi predlog zakona o vojnih grobiščih za drugo obravnavo v DZ, katerega poglobilni namen je celovita in enotna ureditev varstva grobišč vseh med vojno ali zaradi vojne umrlih oseb.

Vlada se ne želi postavljati v vlogo končnega moralnega razsodnika nad zgodovinskimi dogodki, poudarja pa, da je do množičnih poveljnih pobojev prišlo ob popolnem zanikanju individualnih človekovih pravic in svoboščin. Namen razprav in razmišljanj o polpretekli zgodovini ni kakorkoli na novo legitimirati ali delegitimirati zgodovinskih dejstev, pač pa jih sprejeti takšna, kot so bila, obsoditi vse zločine, najti in urediti prikrita grobišča in zagotoviti ustrezna obeležja, kot so to storili drugod po Evropi. „Gre torej za dejanje nacionalnega samospoštovanja in nacionalnega ponosa,“ je zapisano v izjavi.

Vlada se v izjavi zavezuje, da bo dokončno in celovito uredila prikrita grobišča množičnih poveljnih pobojev, povrnila dostojanstvo pobitim brez sodnih postopkov in po svojih močeh prispevala k spravi in k spoštovanju skupnih vrednot. Sebe in državne organe obvezuje, da v skladu s pristojnostmi sodelujejo in pomagajo komisiji za evidentiranje in označitev prikritih grobišč. V sodelovanju s komisijo in predstavniki civilne družbe naj se odločijo, katera od množičnih grobišč bodo ohranili in uredili, iz katerih pa bodo posmrtni ostanke prenesli na skupna urejena grobišča.

Vlada bo preko pristojnih organov, ministrstva za notranje zadeve in državnega tožilstva zagotovila izkop posmrtnih ostankov pod nadzorom organov pravosodja. Vsi vladni sklepi o reševanju vprašanj ureditve grobišč množičnih poveljnih pobojev se morajo uresničevati pospešeno. Zagotovila bo, da bodo njeni pristojni organi za vse pobite po vojni izdali mrliške liste, državno tožilstvo pa poziva, da uvede postopke za ugotovitev in vpis smrti po zakonu o matični knjigi v vseh primerih, kjer ni drugega predlagatelja. Pristojnim organom nalaga, da pri ureditvi matične knjige umrlih sodelujejo s predstavniki civilne družbe in svojci

in nas prenehajo vznemirjati s stalnimi revolucionarnimi posegi v naš formalni demokratični red. Le tako si bomo lahko Slovenci o sv. Martinu nalili čistega vina o svoji sedanjosti in preteklosti. Vsi si, upam, tega iskreno želimo, mladim pa bo takšna popotnica tudi najboljša dediščina za prihodnost in seveda tudi za Evropo brez meja, pregrad in predsodkov.

pobitih. Komisija za evidentiranje in označitev prikritih grobišč naj v pol leta pripravi idejni načrt za postavitev spomenika žrtvam vojnega in poveljnega nasilja, v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi pa naj pripravi idejni načrt za postavitev obeležja sprave med Slovenci, ki bi simboliziral vojno in poveljno trpljenje slovenskega naroda.

Vlada si bo prizadevala za vzpostavitev knjige mrtvih, v katero bodo vpisane vse žrtve vojnega in poveljnega nasilja, prizadevala si bo za čimprejšnje sprejetje in uresničitev zakona o vojnih grobiščih, izraža pa tudi pripravljenost, da njeni pristojni organi stopijo v stik z državnimi organi drugih držav, katerih državljani so bili žrtve vojnega in poveljnega nasilja na ozemlju Slovenije. Zagotovila bo vsa potrebna sredstva za delovanje omenjene komisije, za potrebe pravosodnih organov in za ureditev in vzdrževanje grobišč v celoti iz sprejetega proračuna, po potrebi tudi iz proračunske rezerve.

Tokratni predlog zakona vključuje žrtve v med- in po-vojnih grobiščih ne glede na ideološki predznak in na občutljiv način rešuje vprašanje označevanja grobov in napisa na njih, natančneje so opredeljene pristojnosti posameznih državnih organov, upošteva pa tudi okoljevarstvene predpise. Na predlog vlade se enoten napis na poveljnih grobiščih, ki so posledica nepravne delovanja tedanjih oblasti, glasi: „Žrtve vojne in revolucije,“ podpisana pa bi bila vlada RS.

Zakon naj bi bil sprejet v tretjem branju v DZ v prvi polovici prihodnjega leta. V proračunu za leto 2002 je po predlogu komisije za evidentiranje grobišč prav za poveljna grobišča namenjenih 110 milijonov tolarjev, v proračunu za leto 2003 pa 113 milijonov tolarjev.

Varstvo vojnih grobišč v smislu obravnavanega predloga zakona zajema varstvo vojaških grobišč, grobišč umrlih pripadnikov tujih armad na ozemlju Slovenije, grobišč žrtev vojne, grobišč oseb, ki so bile v nasprotju z načeli in pravili pravne države po uradnem koncu 2. svetovne vojne usmrčene ali pobite s strani organov ali predstavnikov oblasti na ozemlju Slovenije, ter varstvo vojnih grobišč v tujini.

Po STA

Po našem mnenju je ta novica važen napredek pri narodni spravi. Važno se nam zdi tudi to, da oblast prizna, da je pri nas divjala revolucija, ki je do sedaj niso hoteli priznati. A seveda to še ni vse. Manjka priznanje in obžalovanje države za vse zločine, storjene po komunistični partiji, in ograditev od njene ideologije, zatiranja in diktature. Pa tudi sodna obravnavanja krivde takratnih zločincev (pa čeprav so lahko nato pomiloščeni). Pa neke vrste lustracije, čeprav je že skoraj prepozno. A za začetek je predlagani korak potreben in pameten. Seveda, če bo prešel skozi parlament. A smo mnjenja, da je to dobro premišljen korak na najvišjem mestu, ki je pač zaradi naje in zunanje pritiska bil primoran stopiti na to pot.

STRAN 3:

Zaključek Srednješolskega tečaja

Naša skupnost živi

Tudi rojaki v Bariločah so v mesecu oktobru praznovali **materinski dan**. Vodstvo programa je prevzela **Anica Arnšek Magister**.

V nedeljo, 28. oktobra so se naši rojaki v Bariločah pridružili skupnemu **romanju k votlini Marije Snežne** pod pobočjem Katedrale. Romanje je bilo pod geslom „Tolažite moje ljudstvo“.

30. oktobra je sv. oče Janez Pavel II imenoval **kapucinskega patra Andreja Stanovnika iz Slovenske vasi za novega škofa škofije Reconquista** v provinci Santa Fe. Novi škof je obiskoval slovenski ljudskošolski tečaj v Slovenski vasi ter srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka v Slovenski hiši.

Od 9. do 18. novembra je bilo v mestu **Rosario srečanje tujih narodnosti**. Teh srečanj se že več let udeležujejo tudi Slovenci in njihovi potomci, ki živijo v tem mestu. Letos sta nastopili dve folklorni skupini takmikašnega **slovenskega društva Triglav**. V soboto, 17. novembra pa se jim je pridružila tudi folklorna skupina s Pristave v Castelarju.

V soboto 10. novembra je bila v Slovenski hiši **zaključna prireditev Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka**. Po razdelitvi spričeval je bila v cerkvi Marije Pomagaj skupna maša, nato pa v dvorani akademija z bogatim in pestrim programom, med katerim je na zbrane naslovila besede **ravnateljica pof. Neda Vesel Dolenc**.

V nedeljo, 11. novembra je **Marjan Grum** odprl v svoji galeriji v La Boca retrospektivno razstavo svojih del. Razstava bo odprta do 15. decembra.

Isto nedeljo je **otroški zbor „Zarja mladosti“** pod vodstvom **prof. Marjane**

Jelenc imel na Slovenski pristavi koncert ob peti obletnici svojega obstoja.

V petek, 16. novembra je bila v prostorih društva Slovenska pristava v Castelarju zadnja **seja Medorganizacijskega sveta** v letošnjem letu. Vodil jo je predsednik Zedinjene Slovenije, diplomirani častnikar **Tone Mizerit**.

V soboto, 17. novembra in v nedeljo, 18. novembra je bilo v Argentini **popisovanje prebivalstva**.

Isto nedeljo popoldne je bilo v Slovenski hiši **srečanje mlajših zakoncev**.

Prav tako isti dan je društvo Slovenska pristava priredilo **ponovitev veseloigre „Dobro jutro, kaj bo novega“**, delo **Gregorja Tozona** v režiji **Dominika Oblaka**.

Od 23. do 25. novembra so bile **duhovne vaje za dekleta** od konca srednje šole dalje. Vodil jih je **p. dr. Alojzij Kuko-vica**.

V petek, 23. novembra je bilo v Slomškovem domu **„Podjetniško srečanje 2001“**, katerega je organizirala **Slovenska latinskoameriška trgovska zbornica**.

V soboto, 24. novembra je bila na Slovenski pristavi v Castelarju **ponovitev otroške spevoigre „Zgodba o izgubljeni sinički“**, v režiji **Mihe Gaserja**.

V nedeljo, 25. novembra je bilo v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **praznovanje nedelje Kristusa Kralja**. Po sv. maši je imel govor **diplomirani jurist Božidar Fink**.

Zedinjena Slovenija in tednik Svoboda Slovenija sta dali na razpolago našim rojakom **podporne bone**, ki naj služijo za pridobitev sredstev za vzdrževanje društva in časopisa. Cena bona je deset pesov.

D-ova, za tiskovni referat ZS

Slovenski utripi

RESOLUCIJA O ODNOSIH S SLOVENCIMA PO SVETU

Komisija DZ za odnose s Slovenci v zajedstvu in po svetu, ki jo vodi Franc Pukšič (SDS), je sprejela predlog resolucije o odnosih s Slovenci po svetu. Člani komisije so predlog resolucije soglasno podprli in predlagali, da ga uvrstijo na prvo prihodnjo sejo DZ, ki bo decembra.

Glavni cilj resolucije o odnosih s Slovenci po svetu je opredelitev politike Slovenije do slovenskih izseljencev in zdomcev, ki je bila doslej zelo nedorečena.

V predlogu resolucije med drugim piše, da temeljno politiko sodelovanja Slovenije s Slovenci po svetu določa DZ. Predlog resolucije podrobno določa tudi finančno podporo in glavna področja sodelovanja Slovenije s Slovenci po svetu.

Sicer 5. člen slovenske ustave določa skrb za avtohtone slovenske manjšine v sosednjih državah ter slovenske zdomce in izseljence. Za Slovence po svetu doslej še ni bilo oblikovanih splošnih usmeritev politike oziroma odnosa Slovenije do njih.

Kot je dejal dr. Jožef Bernik (NSI), ki je vodil delovno komisijo za pripravo predlo-

ga resolucije, je komisija pri pripravi besedila upoštevala komentarje Slovencev po svetu, predvsem iz Avstralije, Argentine in Evrope, organizacij, ki v Sloveniji skrbijo za stike s Slovenci po svetu, in pristojnih ministrstev.

DEKLARACIJA O SPRAVI

Društvo Nova slovenska zaveza je v tem trenutku, ko z vlade skušajo izvesti „spravo“ in „raziskavo grobišč“ po svoje in bolj deklarativno, ne da bi se jasno izrekli o krivcih, izdelala resolucijo, ki jo predstavila pomladnim strankam, ki so bile z njo v skladu - vsaj Bajukova Nova Slovenija in Janševa SDS. To „Politično epistolo“ so poslali vsem poslancem državnega zbora in svetnikom državnega sveta, predsedniku države, predsedniku vlade, nekaterim ministrom in številnim drugim javnim osebnostim od rektorjev, škofov in civilnih združenj, seveda tudi vsem javnim občilom, tako v Sloveniji kakor po svetu. Objavili jo bomo v naslednji številki našega lista.

NA LJUBLJANSKI GRAD Z VZPENJAČO

Ljubljanski mestni svetniki so sprejeli predlog o razglasitvi mestnega jedra - stare Ljubljane in grajskega griča - za kulturni in zgodovinski spomenik ter naravno znamenitost. Omenjeni predlog med drugim predvideva izgradnjo tirne vzpenjače na grajsko pobočje, ki naj bi začela obratovati junija prihodnje leto. Za zgraditev vzpenjače, ki bo imela spodnjo postajo na Krekovem trgu in zgornjo v grajskem poslopju, bo treba podreti nekaj dreves. Tirna vzpenjača bo vsako uro v eno smer prepeljala 500 potnikov.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Dva dogodka sta odjeknila in globoko začrtala politično dogajanje v preteklem tednu. Prvi je bil politične narave: ukinitve aresta bivšega predsednika Menema. Drugi gospodarske: predlog podjetnikov za skupni nastop in poznejše povabilo vlade na široko koncertacijo.

SVOBODA, ZLATA SVOBODA

Da bo Carlos Saul Menem izpuščen na svobodo, se je vedelo že nekaj časa. Vprašanje je bilo samo, kdaj. Obtožen v zadevi tihotapljenja orožja v Ekvator in na Hrvaško, je bil v domačem arestu. Razlog za arest je bil določen na podlagi sodnikove domneve, da je v tem primeru delovala organizirana skupina (asociación ilícita), katere namen je bil izrabiti vladni položaj v lastno korist. Ni šlo torej za prodajo orožja kot tako, temveč za denar, ki je ob tej prodaji prišel v privatne žepke.

Pred Menemom je bil v arest poslan njegov svak Emir Yoma, ki je v vsem oral ledino v tem postopku: obtožba, arest, neuspela pritožba na sodno zbornico in končna odločitev na vrhovnem sodišču. Pred dnevi je bil Emir Yoma izpuščen in takoj za njim še bivši predsednik. Vrhovno sodišče je ostalo zvesto tradicionalni naklonjenosti menemizmu, a to pot še v večjem sorazmerju: 6-3.

Čeprav je bilo stvarno dokazano, da velik del izkupička za prodajo orožja ni nikdar prišel v državno blagajno in čeprav so omenjenemu denarju prišli na sled, je najvišji sodni organ smatral, da ni šlo za organizirano zaroto in torej ni vzroka za zapor, dokler zločin ni dokazan in obtožba izrečena. Gre torej za juridično fineso, ki ne govori o nedolžnosti, temveč trdi le, da za sedanjí pripor ni razlogov. Sodni postopek se nadaljuje, čeprav je končni izid v megli.

Da so v tej odločitvi vplivali politični dejavniki, ni dvoma. Vlada sicer zanika, da bi imela na kakršenkoli način prste vmes, a jasno je, da državno tožilstvo ni storilo vsega, da bi odlok preprečilo ali vsaj razsodbo zavleklo. Tudi je težko verjetna tako hitra razsodba, ne da bi iz vladnih uradov pomežiknili v smeri sodne palače, v katere četrtem nadstropju ima sedež vrhovno sodišče. Prav tako pa nima smisla odloka preučevati s povečevalnim steklom, ker bi lahko zasledili marsikateri juridični spodrs-ljaj.

Mimogrede je prilično, da zapišemo, kako je ta odločitev odjeknila med narodom. Čeprav je menemizem doživljal neke vrste evforijo, je večina gledala na dogodek z mešanimi čustvi zaprepasčenosti in razočaranja. Še bolj se je zakoreninil občutek, da v Argentini sodne ustanove niso zanesljive. Posebna anketa, izvedena v prestolnici in okolišču (tretjina argentinskega prebivalstva) je pokazala, da kar 76,1% ne soglašja z odločbo, 81% smatra, da je ta posledica politične odločitve, in 44% po tem dogodku še manj zaupa sodiščem.

Odstotki bi se verjetno nekoliko omilili, če bi bila vključena tudi notranjost države in bi se gotovo obrnili, če bi vzeli izključno Menemovo rodno provinco La Rioja, kjer je bil bivši predsednik sprejet kot narodni heroj.

IN SEDAJ, KANDIDATURE

V tistem vzdušju zmagovitega sprejema je Menem izjavil: „Prihajam na svojo zemljo, da sprožim svojo kandidacijo za leto 2003“. Tako je javno izpovedal svoje sanje, o katerih v zaporu ni govoril, ki jih pa pestuje, odkar mu je ustava preprečila tretjo kandidacijo leta 1999.

Prav v tem pojavu pa lahko zasledimo vzroke, da če vlada ni pospešila Menemove svobode, je vsaj z njo zelo zadovoljna.

Peronizem je izkazal močno povezanost ob priložnosti pogajanj med vlado in guvernerji. Ta enotnost bi po notranjih volitvah tudi potem prišla do izraza in bistveno ogrožala možnosti sedanje vladne stranke (čeprav bi se lahko vprašali, katere stranke).

Prostost bivšega predsednika pomeni pravi potres v sedanji peronistični strukturi. Medtem, ko je bil v arestu, dejansko ni mogel politično delovati. Tudi strankin kongres, ki ga je mdtem Duhalde izvedel, je bil zanj hud udarec. Sedaj se vrača z obnovljeno silo in močno voljo, da dohiti zamujene trenutke in doseže kandidacijo, o kateri sanjajo tudi drugi peronistični veljaki.

Ob tem se pojavi vprašanje, koliko možnosti ima, da si kandidacijo pribori, in kolikšne so njegove šanse, da se zmagovito povrne na čelo države. Vprašanja si skoraj ne upamo glasno postaviti, ker takoj zagorijo hude polemike. Nekateri smatrajo, da bi v primeru kandidature dejansko pogazil svoje nasprotnike. Drugi pa menijo, da je njegova ura že prešla. To kaže tudi prej omenjena anketa nezadovoljstva ljudi z njegovo osvoboditvijo.

A je treba upoštevati še druge dejavnike. Med njimi ni zadnji, da je prav te dni potrdil svojo kandidacijo tudi buenosaireski guverner Ruckauf, na čelu devetih neperonističnih provinc in izrazil pripravljenost na spopad z Menemom. Isto namerava tudi Reutemann in seveda De la Sota. A je še drug, celo bolj važen vzrok našemu pesimizmu glede Menemovega uspeha. Eden glavnih peronističnih voditeljev, bivši guverner in sedanji senator Eduardo Duhalde še ni pozabil, da mu Menem ni bil naklonjen in ga je dejansko bojkotiral, ko je on kandidiral. In te zadeve se ne pozabijo tako hitro.

SAMO ZA FOTOGRAFIJO?

Poziv skupine argentinskih podjetnikov k skupnemu nastopu proti gospodarski krizi in za produktivni razmah je odjeknil tudi v vladi. Ta predlog neke vrste socialnega pakta bi lahko postal rešilna deska ne le za družbo temveč tudi za vlado. Predsednik države je pred svojim potovanjem na zasedanje iberoameriške konference predsednikov sklical široko srečanje vseh družbenih dejavnikov, kjer naj bi postavili temelje za koncertacijo, to je družbeno soglasje.

Medtem je tudi že prišlo do zbližanja industrialcev, povezanih v Argentinski industrijski uniji (UIA), in društvom argentinskih bank. Eni in drugi se zavedajo težkega položaja države in vedo, da je le v tesnem sodelovanju in soglasju ciljev možen izhod iz sedanje krize. Njihovemu iskanju soglasja pa so pritegnili tudi sindikalisti, ki so bili prisotni na posebnem zasedanju v Parque Norte.

Vendar se eni in drugi bojijo, da ne bi vlada stvari vzela resno. V argentinski politiki je znan izraz „le za fotografijo“. Mnogokrat so namreč civilne in vojaške vlade sklicale predstavnike družbenih dejavnikov na razgovore, na katerih naj bi iskali stičnih točk za rešitev določenih problemov. Običajno je bil edini konkreten rezultat tek sklicev fotografija v dnevnikih in revijah, s katero je vlada dokazala (?), kako je pluralistična, ker posluša (?) in upošteva (?) opozicijo in druge dejavnike. Seveda so vsakokratne vlade tudi to „fotografijo“ uporabljale za propagandne namene kot izraz zaslonbe vseh, ki so ta srečanja sprejeli in se jih udeležili.

Dvom je torej na mestu, vendar to tudi še ni vzrok, da ne bi skušali izpeljati iskanja skupnih točk in zlasti graditev nekega skupnega narodnega programa. Obstaja upanje, da smo se iz preteklosti vsi nekaj naučili in bomo sedaj zmožni korakov, ki jih v preteklosti nismo podvzeli.

UBITI ČASNIKARJI

Trupla štirih časnikarjev, ki so jih ustrelili v Afganistanu, identificirali njihovi kolegi. Umrli so avstralski snemalec Harry Burton, afganistanski fotograf agencije Reuters Azizil Hajdari, dopisnica italijanskega Corriere della Sera Maria Grazia Cutuli in časnikar španskega El Mundo Julio Fuentes. Ubili so jih neznanci, ko so se peljali v prvih dveh avtomobilih v konvoju osmih vozil, kakih 90 kilometrov od Kabula.

Slovenci v Argentini

Sklep Slov. srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka

Dne 11. novembra 2001 je bila zaključna prireditve tečaja ob koncu šolskega leta. Razredniki so dijakom razdelili spričevala, nakar je bila v cerkvi Marije Pomagaj zahvalna sveta maša, ki jo je daroval dušni pastir in katehet Franci Cukjati. Mašo so darovali za vse žive in rajne dijake, profesorje, starše in za letos umrlega kateheta prelata Jožeta Škerbca ter ob 40-letnici smrti ravn. Marka Bajuka.

Po maši je bil v dvorani škofa Rožmana uradni zaključek tečaja z daljšo prireditvijo. Poleg dijakov so bili prisotni tudi starši, sorodniki in predstavniki slovenskih šol, ustanov in organizacij. Najprej so se prisotni poklonili argentinski, slovenski in papeški zastavi ter zapeli argentinsko in slovensko državno himno. Napovedovalec prireditve in profesor zgodovine v 3. letniku arh. Jure Vombergar je v imenu profsorskega zbora SSTRMB pozdravil predsednika krovnega društva Zedinjena Slovenija (ZS) v katerega okviru deluje Srednješolski tečaj, dipl. časnikarja Toneta Mizerita; Francija Cukjati, ki je nadomeščal odsotnega delegata za slovensko dušno pastirstvo v Argentini prelata dr. Jureta Rodeta; ustanovitelja tečaja dr. Marka Kremžarja; ravnateljico tečaja prof. Neda Vesel Dolenc ter vse sedanje in nekdanje profesorice in profesorje; referentko ZS za šolstvo Angelco Klanšek ter navzoče voditeljice in učiteljice naših osnovnošolskih tečajev; starše dijakov, posebno člane Odbora staršev, ter vse dijakinje in dijake. Pozdravil je tudi gosta iz Slovenije, dr. Jureta Zupana.

Zatem je nagovorila udeležence prireditve ravnateljica tečaja prof. Neda Vesel Dolenc. Pozdravila je in nagovorila letošnje abituriente, posebej pa se je spomnila 40-letnice smrti ravn. Marka Bajuka, po katerem ima tečaj ime:

„Danes pa se spoštljivo klanjamo spominu ravnatelja Marka Bajuka ob štiridesetletnici njegove smrti, saj je ustanovitelj dr. Marko Kremžar poimenoval tečaj po njem, po velikem Slovencu - narodnjaku.“

In kdo je bil Marko Bajuk?

Slovenec, kateremu je tekla zibel v Beli Krajini na južnem predelu nam drage Slovenije. Zdomec, ki je legel k večnemu počitku pod mogočnimi Andi v Mendozi.

Bil je velik glasbenik a tudi velik šolnik - vzgojitelj!

Na vetrinskem polju je pomladi leta 1945 postavljaj pedagoške temelje bodoči slovenski begunski gimnaziji in nakazal smer vsemu begunskemu in kasneje izseljenskem šolstvu do današnjih dni. Zbral je iz množice beguncov razkopljene študente in profesorje in kljub pomanjkanju

in tragediji, ki jih je obdajala pričel s študijem! Pridigal je z zgledom in mladost se odzivali.

Z neuklonjivo voljo je ravnatelj Marko Bajuk dosegel za begunsko gimnazijo v Lienzu in kasneje v Spittalu priznanje angleških oblasti in avstrijskih univerz. Šola, ki je pričela delovati brez knjig in celo brez zvezkov, je pod njegovim vodstvom kmalu zbrala potrebna učila s pomočjo poštvovalnih profesorjev pa pripravila tudi vrsto originalnih učbenikov. Pomagal je celemu rodu slovenskih dijakov v begunstvu do boljše izobrazbe in celo do univerzitetnih diplom. S tem je svojim dijakom odprl vrata v boljši in širši svet, izseljensko skupnost pa je obogatil z močnim pritokom izobražencev iz njegove šole.

Ravnatelj Marko Bajuk je bil pogumen, nadarjen in samozavesten človek, ki pa ni iskal javne hvale in priznanj. Delal je, kar je mislil in vedel, da je prav.

Vse njegovo delo je bilo zavestna služba Bogu in svojemu narodu, katerega je imel neizmerno rad.

Ko se ga danes haležno spominjamo, obudimo - obnovimo našo vero v bodočnost! Sledimo liku tega velikega Slovenca,

Recitacije Živa beseda

ki se je pridružil očetu slovenskega šolstva blaženemu škofu Antonu Martinu Slomšku! Ob zgledu velikanov nam bo lažja pot!”

Kot običajno so profesorji tudi letos izbrali najboljšega dijaka vsakega letnika. Razredniki so jim izročili priznanja in sicer knjige, ki jih je za prve tri letnike darovalo društvo Slovenija v svetu, za zadnja dva letnika pa dr. Marko Kremžar svojo knjigo Sivi dnevi z avtorjevim podpisom. Priznanja so dobili: v prvem letniku, oddelek A, Vanči Štrubelj in oddelek B, Sašika Podržaj; v drugem letniku, oddelek A, Sonja Poglajen in oddelek B, Marijana Jakoš; v tretjem letniku Gabrijele Vasle, v četrtem letniku Lučka Kinkel, v petem letniku pa Tomaž Vombergar, ki je prejel tudi srebrnik, dar dr. Petra Urbanca iz Kanade.

Sledil je obred predaje zastav. Dijakinji 2. letnika Sonja Poglajen in Marijana Jakoš sta sprejeli papeško zastavo, dijakinja 3. letnika Gabrijele Vasle argentinsko, dijakinja 4. letnika Lučka Kinkel pa slovensko zastavo. Nato so se prisotni poslovili od dijakov zadnjega letnika. Ravnateljica in profesorji so jim razdelili spričevala in diplome. Dijaki letošnjega zadnjega letnika so: Tomaž Ahlin, Andrej Belec, Erika Bohinc, Andreja Boltežar, Damijan Črnak, Franci Dolinar, Martina Golob, Damijan Kovačič, Nikolaj Luna Praprotnik, Martin

PRISTAVA

PET LET ZARJE MLADOSTI

V nedeljo, 11. novembra smo z velikim navdušenjem poslušali koncert otroškega pevskega zbora Zarja mladosti, ki je praznoval pet let uspešnega obstoja pod vodstvom mlade pevovodkinje prof. Marjane Jelenc. Okoli trideset otrok, od štirih do trinajstih let je zapelo izbor slovenskih, argentinskih in tudi špansko. Program se je pričel s Pregljevo Trije petelinčki in narodno Kuvav'ca. Sledila je stara španska romanca Romance del Conde Olinos. Nato štiri slovenske: Šmentana muha (prir. B. Glavina), Po vodi plava - prekmurska (prir. P. Šivic), Angelček varuh moj in Prišla je miška k miški v vas (R. Simoniti), ki so pritegnile pozornost in vzbudile navdušenje, ki se je nadaljevalo s prvo chacarero iz argentinske folklorne.

Zopet na sporedu slovenske melodije: Žalost (M. Vilhar), Ura (R. Simoniti), Potkan ples (prir. S. Premrl), Kje so tiste stezice, ob spremljavi flavt (Romina Hren, Tomaž Klemenčič), Moja mamica (M. Tozon - S. Premrl), ta zadnja za soprane in končno izvedba Dajte mi zlatih strun, kjer je zbor zbrano spremljal solo Nevenke Vidmar Golob in Maruške Batagelj Klemenčič.

Posebno pristrčen je bil zadnji del programa, ko se je zboru pridružil nekaj bivših pevcev in nam veselo podali Moj

očka ima (v priredbi D. Švara), chacarero Entre a mi pago sin golpear ter Iz zemlje gre trsek (R. Gobec). Zanimiv doprinos argentinske folklorne je lepo učinkoval s kitarama (Maruška in Pavel Klemenčič) ter bobnom (Tomaž Klemenčič).

Nastopajoči so želi močan aplavz in zato tudi nagradili poslušalce s ponovitvijo dveh pesmi. Zbor je dokazal, da pet let ni šlo kar tako mimo, da se leto za letom izpopolnjuje in da je kos tudi zahtevnim priredbam sodobnih slovenskih skladateljev.

Pesmi so lepo odjeknile med domačo pristavsko publiko, ki ljubi slovensko pesem. Ni lahko disciplinirati mlada grla, še posebno pri zahtevnih priredbah. In tu se izkaže žilica dirigentke, kateri čestitamo za uspešen nastop. K temu sta tudi pripomogla vzorna spremljava na klavirju Anke Savelli Gaser in delo, ki neutrudno izvršuje asistentka Mojca Prešern Jelenc. Za pove-zavo je poskrbela Nadi Kopač Grohar; tajniško delo je prevzela Tatjana Gričar.

Ob koncu koncerta so bili deležni priznanj in zahvale vsi, ki so skozi vsa leta zborovega obstoja s svojo prisotnostjo in aktivnim sodelovanjem pripomogli, da je ta pevska skupina dosegla to, kar je ob tem nastopu tudi dokazala.

A.M.H.

Predstavitev slovenskih pokrajin

Markež, Nevenka Pavlovčič, Damijan Petelin, Veronika Pograjc, Andrejka Puntar, Erika Ribnikar, Martin Rozina, Luka Somoza Osterc, Monika Štefe, Matjaž Štrubelj, Martin Urbančič, Gabrijel Šenk, Tomaž Vombergar in Andrej Žnidar.

V imenu dijakov, ki so se ta dan poslovili od tečaja, je spregovoril Martin Urbančič.

Petošolci so letos pripravili almanah z naslovom **Njih dela gredo z nami**, katerega so nesli s seboj v Slovenijo in ga razdeljevali na svojem abiturientskem potovanju RAST 30. Almanah je predstavila prof. Metka Mizerit. Nato so ga razdelili med profesorje.

Napovedovalec je prebral zahvalo Marije Mele Kocmur v imenu Odbora staršev materam dijakov, ki so med letom sodelovale z odborom s pripravo malice in raznimi pogostitvami.

Navzoči so stali in v tišini pozdravili odhod zastavonoš. Sledil je nastop dijakov z recitacijami poezij, petjem in plesi. Pod vodstvom Lojzeta Rezlja, profesorja žive besede, so dijaki petega letnika recitali nekaj poezij Franceta Papeža, dijaki prvega letnika pa poezije Janeza Kačarja in Ludovika Ceglarja. Dijaki prvega, drugega in tretjega letnika so v pripravi prof. Mirijam Oblak predstavili v besedi (Štefan Godec), pesmi (Anica Mehle, Janez Žnidar na harmoniko) in plesih (Ani Senovršnik Resnik ter Emi Urbančič Marušič) slovenski pokrajini Gorenjsko in Dolenjsko. Program je zaključila skupina abiturientov, ki je pokazala nekaj argentinskih folklornih plesov, s katerimi so večkrat nastopili na letošnjem po-

tovanju po Sloveniji.

Da se ohrani stara in že tradicionalna študentovska navada, so odhajajoči abiturienti predali 'ključ modrosti' kolegom četrtošolcem. V imenu odhajajočih je opravila predajo ključa Andrejka Puntar, v imenu naslednikov pa se je zanj zahvalil Aleš Kogovšek. Ni treba posebej omeniti, da ni manjkalo hudomušnih opazk na račun enih in drugih.

Napovedovalec je zatem sporočil, da je bila na zadnji seji profsorskega zbora izvoljena za ravnateljico tečaja za leto 2002 letošnja ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc.

Na koncu je arh. Vombergar napovedal počitniško nalogo. Za vpis v Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka marca prihodnjega leta bodo dijaki od letošnjega prvega do vključno tretjega letnika opisali svoje poletne počitnice. Naloga z naslovom **Moje počitnice** mora obsegati vsaj 4 strani normalnega formata in lastnorčne pisave (ne na računalnik!). Dijaki četrtega letnika, ki se bodo vpisali v peti, pa bodo prinesli za počitniško nalogo prispevek za almanah, o čemer so se že razgovarjali s prof. Metko Mizerit.

Napovedovalec se je vsem skupaj zahvalil za udeležbo in sodelovanje. Povabil jih je, da za sklep zapojejo Kremžarjevo-Osanovo himno **Slovenija v svetu** in s tem zaključijo slavlje; goste in profesorje pa je še povabil v jedilnico na pogostitev.

J.V.

Argentinski narodni plesi

Izročitev nagrade najboljšemu petošolcu Tomažu Vombergarju

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Podjetniško srečanje 2001

Kot je že običajno vsako leto proti koncu meseca novembra je tudi letos naša gospodarska ustanova Slovenska-latinskoameriška trgovska zbornica organizirala srečanje za svoje člane in tudi prijatelje in sploh za vse, ki se zanimajo za gospodarsko dejavnost. Tako se je v petek, 23. novembra v prostorih Slomškovega doma v mestu Ramos Mejía zbralo izredno število rojakov, da poslušajo zanimiva predavanja in se razgovorijo o sedanjih žgočih ekonomskih problemih.

Srečanje je povezoval podpredsednik Zbornice Marjan Loboda, ki je po pozdravih in uvodnih besedah povabil k mikrofону veleposlanika republike Slovenije v Argentini, mag. Bojana Grobovška. Predavatelj je razvil napovedano snov: Pot Slovenije v „Evropo“. Mag. Grobovšek je najprej zgodovinsko obrazložil pojem „Evropa“, se ustavil ob začetkih Evropske skupnosti, usklajevanja interesov znotraj nje in omenjal kot uvod vanjo dogovor o jeklu in premogu med Francijo in Nemčijo. Glede Slovenije je pokazal njeno dosedanje drugorazrednost; pot v Evropsko unijo je označil kot „najpomembnejši projekt“, s katerim bo Slovenija prvič del središča Evrope. Priznaval je, da stanje naše države v skupnosti ne bo idealno, a bo najbolje, kar moremo doseči. „Predolgo smo bili na Balkanu“ je še menil in primerjal vstop v Evropo z vlakom, katerega Slovenija ne sme zamuditi.

Za tem je povzel besedo predsednik Zbornice Herman

Zgoraj: H. Zupan
Spodaj: B. Grobovšek

Zgoraj: M. Rebozov
Spodaj: R. Busacca

Zupan, ki je najprej opisal delovanje ustanove v letošnjem letu. Nato pa je v jasnih in jedrnatih besedah orisal podjetniški položaj v svetu v sedanji dobi globalizacije, v tej novi dobi človeške zgodovine, ki ni lahka in ki nam nalaga posebne dolžnosti, da naši mladini in novim rodovom zagotovimo lepo bodočnost. Njegove misli bomo objavili prihodnjič.

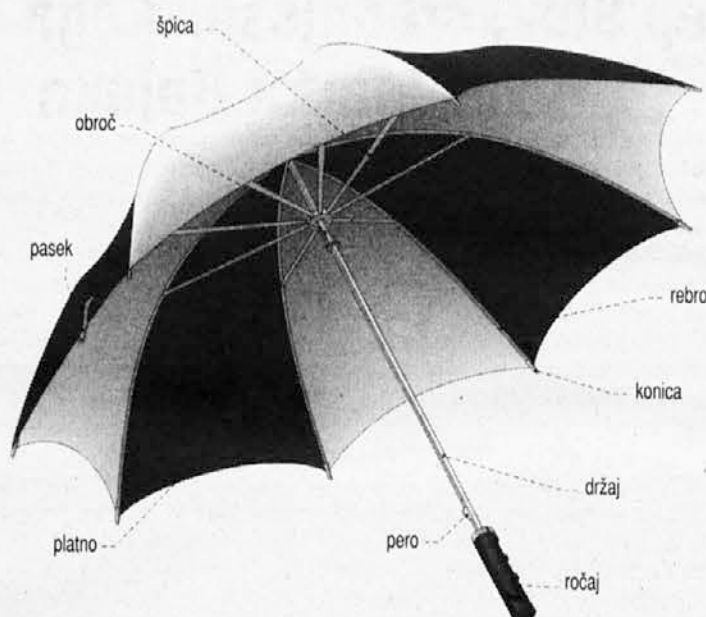
Lic. Marko Rebozov je že znana osebnost teh srečanj. Čeprav ni bil napovedan v programu, je povzel besedo in z njemu lastno prodornostjo nakazal sedanji makroekonomski položaj v Argentini, s posebnim prizvokom s političnega zornega kota.

Ob koncu je povzel besedo še dr. Ricardo O. Busacca, ki je poslanec v parlamentu avtonomnega mesta Buenos Aires. V svojem predavanju je obdelal sedanji politični trenutek in perspektive, ki se odpirajo na političnem obzorju. Dr. Busacca je nakazal težave, s katerimi se srečuje država. Priznaval je nizko pripravljenost argentinskih političnih kadrov in potrebo izpopolnitve in močnejšega stika z narodom in z realnostjo. Omenjal je še vlogo Cerkve v iskanju izhodiščne poti in izrazil upanje, da bo država v slogi in s skupnim naporom mogla zagotoviti prebivalcem boljše življenje.

Prisotni so vsakega in vse govornike nagradili z močnim aplavzom. Živahno je bilo tudi poseganje v debato, ki se je razvila. Na številna vprašanja so predavatelji prijazno odgovarjali. Zanimivo je bilo pred-

Jezikovni kotiček

Dežnik

sem dvojno odgovarjanje dr. Busacca in lic. Rebozova na vprašanja, ki so se nanašala na argentinski položaj, kjer so očitno politični in ekonomski dejavniki tesno povezani. Kljub težkemu položaju in pod določenimi pogoji je bil zaključek optimističen.

Kot je že navada na srečanjih Zbornice, je sledil bogato postrežen prigrizek, med katerim se je debata nadaljevala. Govorniki so morali še pojasnjevati razne točke svojih izjav. Za konec je še predsednik Herman Zupan s čašo v roki nazdravil navzočim in želel, da bi prihodnje leto bilo za vse bolj srečno in uspešno.

V mesecu decembru bodo člani prejeli še zadnji letošnji izvod notranje revije „Gospodarski vestnik“, z zanimivimi novicami in komentarji o delovanju ustanove, slovenskem in argentinskem gospodarstvu in o medsebojni trgovski izmenjavi med obema državama, katere pospešitev je glavni cilj Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice.

-e-t

Argentinska Slovenka med nami

V oktobrski številki revije Kažipot, ki jo izdaja Slovenska klasična gimnazija (Škofjevi zavodi) je priobčen članek s tem naslovom. Napisala ga je prof. Mateja Gomboc.

„Maturitetno snov je pač treba naštudirati. Tudi sociolingvistiko za izpit pri slovenskem jeziku. Tiste pojme: bilingvizem, asimilacija, diglosija...“

Sredi septembra pa so četrtni letniki bili deležni nevsakdanjega predavanja. Obiskala nas je prof. Miriam Jereb Batagelj iz Buenos Airesa, profesorica španskega jezika in književnosti, Slovenka. Učna ura mrtvih pojmov iz sociolingvistike je oživela in nas prebudila.

Prof. Jereb Batageljeva nas je s svojo iskreno pripadnostjo slovenstvu očarala, njena beseda je segla do srca. Sledile misli iz njenega predavanja. Članek je opremljen s fotografijo, kjer sta poleg predavateljice še profesorja slovenščine Jože Kurinčič in Mateja Gomboc.

FRANC LOBNIK:

OJ, TI SPOMINI (2)

Ko sem se obrnil proti stopnicam, so se odprla vrata in mi je nekdo rekel, naj denem škornje v sobo. V sobi mi je ta oseba, ki sem jo gledal s strahom, rekla, naj sedem za mizo, on pa je sedel na drugo stran. Tedaj sem spoznal v tistem čudovitem človeku Rommela. Vprašal me je, od kod sem doma, in ko sem mu povedal, da sem iz Spodnje Štajerske, torej iz Jugoslavije, mi je rekel, da sem Avstrijec, saj da so starši živeli v Avstro-Ogrski. Odgovoril sem mu, da starši tega niso nikoli rekli, več pa se nisem upal govoriti. Maršal Rommel je vstal, mi podal roko in me odločil. Stražarji kar niso mogli verjeti, da sem doživel povabilo Rommela v njegovo sobo.

Feldmaršal Rommel naj bi po prihodu v Francijo kot najposobnejši general postal vrhovni poveljnik nemških sil na zahodu, kjer se je začelo izkrcavanje anglo-ameriške vojske. Kakor je znano, je Rommel opozoril glavno nemško poveljstvo in celo Hitlerja, da je vse zaman in da Nemčija ne more več zadrževati zavezniških sil, zato da bo treba misliti na premirje. Feldmaršal ni dobil samo ukor, ampak je moral s površja zaradi višjih interesov. Poklican je bil v Berlin in umrl silne smrti.

Spet me je doletela sreča, da sem dobil dva tedna dopusta, in to na Štajerskem.

Ponovno sem bil doma, eden od redkih, ki so mogli na tak dopust. Neki večer pa mi prinese znano dekle naročilo partizanov, naj odidem z njimi na Pohorje. Nisem se odločil za to, čeprav je bilo tvegano. Zavedal sem se namreč, da je pravi namen partizanov polastiti se oblasti na boljše-viški način. Ker mi v Franciji ni bilo slabo, sem sklenil, da se vrnem, in tako so mi tudi domači svetovali.

Preko Pariza sem prišel spet v Albeville, a moj štab že ni bil več tam. Odšel je v južno Francijo v mesto Toulouse. Tja sem prišel z veliko zamudo in so že mislili, da sem pobegnil, kot jih je do tedaj že mnogo. Doživel sem bombni napad na šolo, v kateri smo stanovali. Na srečo bomba, ki je bila težka 500 kg, ni eksplodirala, vendar je bila šola tako poškodovana, da smo se morali odseliti. Junija 1944 je bila invazija v Normandijo in je nastal velik nemir in strah ter jih je mnogo zbežalo. Neki vojak nemškega rodu se je zaljubil v tankajšnje dekle in je dezertiral. Ujeli so ga in obsodili na smrt z ustrelitvijo. Pri večernem apelu so razglasili sodbo in določili pet vojakov, ki naj bi izvršili sodbo. Med njimi sem bil tudi jaz. Otrpnil sem in zaklical: Jaz ne grem! Vsi so me pogledovali in nihče ni tisti večer govoril z menoj. Bilo me je strah in sem se

kakor vedno, kadar sem bil v zadregi in stiski, zatekel k angelu varuhu in čakal, kaj se bo zgodilo. Vso noč nisem spal. Ob petih zjutraj je bila ustrelitev, čez nekaj časa pa slišim ob postelji kričec glas: „Zaradi tebe sem moral jaz streljati!“ Po zajtrku sem hotel v pisarno generala, ki me je poznal, toda izpred vrat me je odvedel vojaški policist - mislil sem že, da v zapor - na rob mesta, kjer je bila prazna kasarna, ker so vojaki odšli proti Normandiji. Tam sem drugi dan z dvema znanima, ki sta imela čine, na cesti ob vhodu v mesto kontroliral in preiskoval osebe in ves promet. Bili pa smo zelo površni in nismo nikogar prijeli, tudi če je bil Jud. Na take bi morali biti zelo pozorni. Po nekaj dneh nas je nadomestila vojaška policija, ki je vsak dan pridrževala civiliste in predvsem Jude. V bližini je bil hotel, katerega smo tudi nadzorovali. Lastniki sem povedal, da sem Slovenec iz Jugoslavije, po sili nemški vojak. Pripovedovala je, da je njen mož komunist in da se skriva. Povedala je tudi, da so se v njenem hotelu zadrževali španski borci iz Jugoslavije, ko so po revoluciji bežali iz Španije. V hotelu so čakali na dokumente za vrnitev v domovino in jih je spremljal Tito.

Čez nekaj dni sem dobil ukaz, da moram spremljati kurirja v mesto Grenoble blizu švicarske meje. Močno oborožena sva se odpravila na pot. Ker je bilo po 24. avgustu 1944 izkrcanje zavezniške vojske

tudi v južni Franciji, so se povsod pojavljali odporniki in partizani. V Grenoble sem iskal zveze, da bi našel kakega Slovenca ali zaupnega človeka, ki bi mi pomagal zbežati v Švico. Neka Francozinja mi je svetovala, naj čakam na določeno priliko v hotelu. Tam pa me je presenetila vojaška policija in me odpeljala v zapor. Tako sem bil zaprt že tretjič. Tukaj pa je bilo obupno, slišali so se klici, jok, molitve, policija je mučila francoske civiliste in pobegle iz nemške vojske. Neprestano so me zasliševali, češ da sem nameraval pobegniti. Ker nisem priznal, so me po treh dneh izpustili in mi vrnilo orožje. S kurirjem, ki me je čakal, sva se napotila v mesto Lion, za kamor sva imela povelje, da se javiva. Ker moja enota že ni bila več v tem mestu, sva bila dodeljena k straži na glavni železniški postaji. Zaradi pritiska zavezniških sil smo se morali umikati proti Besançonu, kjer so hoteli Nemci ustaviti umik in organizirati obrambo.

Na cesti je bilo polno tankov in avtov ter nereda. Iztaknil sem kolo in v družbi še treh drugih smo se umikali proti meji z Nemčijo. Od vseh strani so napadali partizani. Ob streljih strojnica smo popadali na zemljo, a dvignil sem samo jaz, drugi trije so obležali mrtvi. Ko so se približali partizani, sem dvignil roke in kričal, da sem Jugoslovian.

Nadaljevanje prihodnjič

Novice iz Slovenije

NA CESTE ŽE PO ZIMSKO

Po odredbi o omejitvi prometa na cestah v Sloveniji morajo biti od 15. novembra do 15. marca motorna vozila v cestnem prometu opremljena s predpisano zimsko opremo, to pa so pnevmatike za zimsko rabo na vseh štirih kolesih ali poletne pnevmatike na vseh štirih kolesih s snežnimi verigami, ki morajo biti v zimskih razmerah nameščene na pogonskih kolesih.

LE NEKAJ PROMETA

Z mariborskega letališča je od njegovega ponovnega odprtja 19. julija letos doslej poletelo že prek 320 letal in drugih zračnih plovil. Letališče ima tedensko eno redno tovarno čartersko letalsko linijo, občasno pa z letališča poleti tudi več tovornih letal. Letališče ima precej prometa s splošno lahko aviacijo, zlasti v zadnjem času pa so za beležili tudi več ambulantnih letov z organi za transplantacijo. Mariborsko letališče so za ves promet zaprli 23. decembra lani, 19. aprila letos pa je okrožno sodišče uvedlo stečajni postopek za Aerodrom Maribor.

PEŠ Z LEVSTIKOM

Tradicionalnega popotovanja po Levstikovi poti od Litije do Čateža s startom na Levstikovi ulici v Litiji se je udeležilo okrog 7000 pohodnikov. Ti so poleg običajne 22-kilometrsk poti lahko izbrali tudi pet kilometrov krajšo različico popotovanja, ki se je končala ob tretji kontrolni točki v Moravčah. Sklepna prireditel Razhodnja je bila

tako kot vsako leto na cilju v Čatežu, popotovanje pa je pohodnike vodilo od Litije mimo Šmartnega, Slatne, Jelše, Liberge, Grmade in Gobnika z vmesnimi cilji v Moravčah in Čatežu pri Trebnjem.

MARTINOVO

Tudi Slovenci so praznovali Martinovo ali po ljudskem reku „jesenski pust“, ko se mošt spremeni v vino. Martinovo kot eden najbolj priljubljenih slovenskih praznikov je tudi letos veselo, saj je bila slovenska vinska letina kljub suši približno enaka lanske. Vinogradniki so pridelali dobrih 90 milijonov litrov vina, dobra pa je tudi kakovost letošnjega pridelka. Vendar pa slovenski vinogradniki ne prodajo vsega pridelanega vina, saj je zaradi izredno dobre lanske letine in upadanja prodaje vina na slovenskem trgu zaloga lanskega letnika v kletih slovenskih vinogradnikov za dobrih 30 odstotkov večja, kot je bila pred lanko trgatvijo.

PALOMA DOBRO LETI

Svetovna gospodarska recesija se po besedah direktorja Palome Aleša Mikelnja v njihovem podjetju še ne pozna. Paloma je tako prodajo v prvih devetih mesecih povečala za približno 10 odstotkov, samo prodaja na trgu Hrvaške in BiH pa se je v omenjenem obdobju povečala za 15 odstotkov. Palomine papirnate robčke je bilo najti celo na gondolah argentinskih veleblagovnic.

Pisali smo pred 50 leti...

NOVA MAŠA ALOJZIJA LEGANA

Z isto pristrčnostjo, s katero smo praznovali nove maše doma in pozneje v taboriščih, smo pripravili 25. novembra novo mašo Alojzija Legana, trebanjskega rojaka.

Cerkvena pobožnost je bila v spodnji cerkvi sv. Carlota. Novomašniku je križ izročila Pavla Hribovškova, nato pa sta mu v imenu staršev podelila blagoslov zakonca Mehle iz Lanusa.

Med mašo je pel zbor Gallus, dr. Gogala pa je bil novomašni pridigar. Hišna slovesnost je nato bila v Floridi. Zvečer pa se je zaključila z litanijami.

Vso slovesnost je pripravil Peter Klobovs.

JUBILEJ SLOVENSKEH SALEZIJANCEV

V nedeljo, 2. decembra smo se zbrali v zavodu Don Bosco v Ramos Mejiji. Najprej smo bili pri novi maši salezijanca Janeza Zupana iz Čemšenika pri Kamniku, popoldne pa smo proslavili 50 let prihoda reda na Rakovnik pri Ljubljani. Novomašniku je izročil novomašni križ njegov prijatelj Jože Šeme, pel je zbor Gallus, pridigar pa je Janko Mernik. Povedal je, da je zbranim v Don Boskovem zavodu poslal svoj blagoslov.

lov v papeževem imenu Montini (poznejši papež Pavel VI).

Popoldne sta prišla na slavnost tudi redovni vizitator iz Turina Bellido in inšpektor družbe iz Buenos Airesa Raspanti.

V cerkvi je imel nagovor dr. Alojzij Odar o vsej milosti božji, ki smo jo dobili Slovenci po salezijanskem delu.

Slovenski šolski otroci so se pod vodstvom Mizerita, Majhna, Šemrovove, Miklavčičeve, Homanove, Kovačeve in Klanjškeve udeležili obeh slavnosti, drugače so se igrali, obiskali jih je sv. Miklavž, končno je bil telovadni nastop naših fantov. Pod vodstvom znanega jeseniškega tekmovalca Avgusta Čopa so nastopili na krogu, bradlji in krogih.

PONOVNA PROŠNJA

Na Silvestrovanju Društva Slovencev na Pristavi bomo točili pristno vino, ki smo ga kupili naravnost od vinogradnika. Vino je v sodu. Za točenje vina potrebujemo nekaj stotin steklenic. Prosimo vse rojake, ki imajo odvišne vinske steklenice, da jih darujejo ali posodijo DS. Steklenice sprejema oskrbnik Pristave in pisarna DS.

Svobodna Slovenija, št. 48;
6. decembra 1951

Slovenija in šport

DOSEDAJ NAJVEČJA ZMAGA

„Slovenske košarkarice so v 1. krogu kvalifikacij za nastop na evropskem prvenstvu premagale izbrano vrsto Rusije s 66:61 in s tem dosegle največjo zmago v zgodovini ženske košarke. Premagale so Rusinje, aktualne podprvakinja Evrope in eno najboljših reprezentanc na svetu. Odkar je na krmilo prišel Dragomir Bukvič, Slovenke igrajo iz tekme v tekmo boljše in krona vsega je bila prav gotovo ta zmaga, v katero niso verjeli niti največji optimisti. Precej nižje Slovenke so z veliko borbenostjo in požrtvovalnostjo zbrale le šest skokov manj od nasprotnic. Met za tri točke (5:7), predvsem pa borba za vsako žogo je Rusinje povsem razorožila. Začetek je bil navdušujoč, v drugem delu pa so nasprotnice dokazale, zakaj so med najboljšimi na svetu. Nekaj minut nezbranosti domačih igralnic in na odmor so Rusinje odšle s prednostjo treh točk. Nato je ponovno sledila uigranost slovenske ekipe, ki jih je pripeljala do zmage.“

ZMAGE V PLAVANJU

Plavalec ljubljanske Ilirije, Matic Lipovž, je na mednarodnem mitingu v italijanskem Viareggiu postavil nov državni rekord na 200 m prsno. Razdaljo je preplaval v 2:12,36 minute, si priboril drugo mesto in izpolnil normo za nastop na decembrskem evropskem prvenstvu v kratkih bazenih v

Antwerpnu ter aprilskem svetovnem prvenstvu aprila v Moskvi. - Plavalec ljubljanske Ilirije, Peter Mankoč, pa je na zadnji tekmi plavalne serije Arena Grand Prix v Firencih z izidom 1:59,68 osvojil prvo mesto na 200 m mešano. V boju za prvo mesto je ugnal tudi svetovnega prvaka Italijana Alessia Boggiata. Slovenski uspeh je z drugim mestom na 200 m hrbtno dopolnil njegov klubski sotekmovalec Blaž Medvešek (1:57,34). Oba sta v svojih disciplinah osvojila tudi drugo mesto v skupnem seštevku tekmovanja.

PLEZALNI POKAL ZA ČUFARJEVO

Zadnja tekma za svetovni pokal v športnem plezanju v Kranju se je končala z zmago domačinke Martine Čufar, ki je v superfinalu ugnala zmagovalko skupnega seštevka, Belgijko Muriel Sarkany. Obe superfinalistki sta v finalu edini zmogli smer do vrha, na koncu pa je to skoraj uspelo Čufarjevi, ki se je vrha dotaknila, se pa tam ni zadržala. S tem je Martina dosegla drugo zmago v svetovnem pokalu, v skupnem seštevku pa je zasedla drugo mesto.

DESKANJE NA SNEGU

Slovenski deskar na snegu, Dejan Košir, je na tekmi svetovnega pokala v paralelnem veleslalomu v francoskem Tignesu osvojil 2. mesto. V finalu je bil od našega tekmovalca boljši le Avstrijec Kaltschuetz.

Slovenija moja dežela

Reforme Jožefa II

Sin Martje Terezije Jožef II je nadaljeval reforme svoje matere. Do leta 1770 so imele reforme Marije Terezije le praktičen namen povečati vojsko in zanj zagotoviti državne dohodke. A vplivi fiziokratizma (vir bogastva je v zemlji), prosvetljenstva, jansenizma (verska strogost, več prihodnjic) in zahteve po večjem vplivu države na Cerkev so prevladovali pri obnovi Jožefa II.

V reformni državne organizacije so bile Štajerska, Kranjska in Koroška združene v Guberniji v Gradcu (Graz), Trst in Goriška pa v tržaški guberniji. Stanovski odbori so bili odpravljeni, pravice deželnega glavarja (voljenega po stanovih) je prevzel od cesarja določeni guverner, druge funkcije pa so prevzeli državni uradniki. Stanovi so lahko samo še posredovali svoje mnenje, ki ga pa vlada večinoma ni upoštevala.

Jožefinska davčna reforma je začela veljati 1789. Zemljiški davek je postal skoro edini neposredni davek, izmerili so vso zemljo in določili davek na novo med vse lastnike in enakomerno na vse dežele.

Leta 1782 so bili za vse slovenske dežele izdani patenti o odpravi osebne odvisnosti podložnikov. Podložniki so bili sicer še nadalje dolžni pokorščino zemljiškemu gospodu, in opravljati tlako in dajatve. A njih otroci so se odslej lahko svobodno učili obrti, odšli v šole, tudi za ženitev kmet ni več potreboval graščakovega dovoljenja. Tudi podložniki so se lahko svobodno preselili drugam, če so le našli nadomestnika na prejšnjem zemljišču. Kmetje so dobili tudi pravico, da se zadolžijo do dveh tretjin vrednosti posestva.

Leta 1783 je celo nastal načrt o odpravi tlake, ki pa ni bil izveden.

Važna je bila šolska reforma, ki se je začela že pod Marijo Terezijo. Prej je npr. v Celju obiskovalo šole manj kot 1% otrok, čez nekaj let pa že kakih 3% slovenskega prebivalstva. Jožef II je ustanovil tim. trivialke v vsaki župniji in po mestih, ki so jih morali obvezno obiskovati vsi otroci. Ker je bila šola zamišljena zelo praktično, so zahtevali nemščino kot učni jezik, a v Slove-

niji to ni šlo. Otroci niso znali nemškega jezika in je bila tako dopuščena slovenščina vsaj v prvih letih. Tudi so začeli izdajati za prvi in drugi razred slovensko-nemške ali samo slovenske knjige. Nemščina je bila le v začetku le učni predmet. Verouk se je poučeval v slovenščini in s pomočjo slovenske tiskanega katekizma in pesmaric.

Ravno raba slovenskega jezika v šolah in šolskih knjigah je poudarila potrebo, da se slovenski knjižni jezik utrdi po vsem slovenskem ozemlju. In končno je bilo tako doseženo, da se je znaten del slovenske mladine naučil slovensko brati in pisati. Tako je osnovna šola veliko doprinesla pri utrjevanju slovenske narodne zavesti.

Osebne novice

Družinska sreča: Hčerka Valerija je razveselila 12. novembra s svojim prihodom srečnega očeta Rubena Santoria in mamico Danico Petkovšek, kakor tudi njune starše, brata, sestro in sestrično.

Srečni družini naše čestitke!

Krst. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bil v nedeljo 25. novembra krščen **Matej Aleksander Kavčič**, sin Orlanda Danijela in Marije Antonije Miklave. Botrovala sta Leandro Nikolaj Cepeda in Andreja Virginija Kavčič; krstil pa je župnik Franci Cukjati.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Smrti: V Bariločah je umrl **Blaž Razinger** (79) in v Laferrere **Matilda Furlan** (90). **Naj počivata v miru!**

Nova doktorica: 22. novembra je na naravoslovni fakulteti buenosaireske državne univerze postala doktor fizike **Alejan-dra Kandus**.

Z uspehom je predstavila svojo doktorsko dizertacijo iz kozmologije: *Nastanek in razvoj magnetskih polj, povezanih z velikimi kozmološkimi strukturami*.

ZLATE HRANILNE KNJIŽICE SLOGE!

so dvakrat zlate: 1. ker so lično tiskane z zlato znakom SLOGE; 2. za tiste srečnike, ki jih bodo prejeli v dar (z vpisano vsoto)...

Kadar si v zadregi in ne veš, kaj bi daroval, te iz stiske rešijo zlate hranilne knjižice SLOGE, primerne za vse priložnosti: ob krstih, obhajilih, godovih, rojstnih dnevih, porokah...

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

**DARUJMO ZLATE HRANILNE
KNJIŽICE SLOGE!**

Tel.: 4656-6565 - Bmé, Mitre 97 - Ramos Mejía

Mali oglasi

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitev, tesnobi, krizah, zmed, nevolji in konfliktih. Ordinacija v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. e-mail: veronikafajfar@elstio.net

TURIZEM

Bungali v Bariloche. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapušćinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Urađuje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

27. novembra 2001

1 dolar	250,19 SIT tolarjev
1 marka	112,81 SIT tolarjev
100 lir	11,40 SIT tolarjev

SLOGA OPOZARJA IN PRIPOROČA:

Januarja 2002 bo EVRO zamenjal dosedanje valute 12 držav članic EMU (Evropske monetarne unije). Predvsem pridejo v poštev nemške marke, italijanske lire, francoski frank in španske pesete. Ves ta denar je treba pred 31. decembra t.l. zamenjati. SLOGA nudi svojim članom možnost zamenjave do 20. decembra t.l. Po tem datumom bo zamenjava zelo otežkočena in združena s precejšnjimi stroški. Za več informacij kličite v uradnih urah na tel.: 4656-6565.

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

„Slovenski dan, naš dobri dan“

V nedeljo, 16. decembra v Hladnikovem domu v Slovenski vasi

46. SLOVENSKI DAN

- 11.15: zbiranje gostov
- 11.30: pozdrav in dviganje zastav
- 12.00: koncelebrirana sv. maša
- 13.30: kosilo

Ves popoldan: športne tekme mladcev in mladenk
18.00: kulturni program: slovenske pokrajine v glasbi in plesu

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Če jastrebi krožijo nad nami, je potrebno, da jih sestrelimo. Najboljše orožje za to pa je podporni bon „rifa“ Zedinjene Slovenije

Kupite ga takoj! Samo za deset pesov lahko postanete srečni lastnik katerega izmed sledečih dobrihkov:

1. Računalnik s tiskalnikom
2. Deset dni bivanja v Počitniškem domu dr. Hanželiča v kordobskih planinah
3. Barvni TV sprejemnik
4. Mikrovalovna pečica „Philco“
5. Čistilec za zrak „Spar“

Bone lahko kupite v društveni pisarni, pri poverjenikih Svobodne Slovenije v Slogi in pri odbornikih vseh slovenskih domov.

Pohitite z nakupom! Igra na božično žrebanje Loteria Nacional.

PODPRITE NAŠE DRUŠTVO IN NAŠ LIST!

ZAHVALA in PROŠNJA

V imenu odbora Zedinjene Slovenije in v mojem osebnem imenu se prisrčno zahvaljujem uradnikom ter odboru društva in Svobodne Slovenije, ki so me podprli od začetku mojega delovanja kot blagajnik društva.

Kot ste že prebrali v zadnjih številkih našega lista, društvo Zedinjena Slovenija in Svobodna Slovenija doživljata zelo težke čase, kot jih verjetno doživljata tudi vi in naša preljuba Argentina.

Zato smo sklenili, da moramo v čimkrajšem času preurediti finančno stanje s sledečimi točkam:

- vpeljali smo srečko - „rifa“, za katero vem, da ni zelo priljubljena (prodajati in kupiti);
- začeli smo ustavljati pošiljke našega lista tistim naročnikom, od katerih, po mnogih klicih in pisnih terjatvah, nismo dobili odziva;
- nadaljujemo s terjatvami za članarino našega društva. Čeprav je zelo mala vsota, se tudi mnogi ne odzovejo našim prošnjam;
- morali smo zmanjšati honorarje (plače) vsem zaposlenim društva in našega tednika za 10 %, za kar se jim še enkrat javno zahvalim.

Hočem poudariti, da vse te točke niso prijazne ne odboru ne meni, ampak mislim, da so nujno potrebne za nadaljnje delovanje našega osrednjega društva in časopisa.

Hvala lepa tudi vam in se priporočam za prodajo srečk ter sem vam na razpolago za katerokoli pojasnitev, vprašanje ali nasvet.

Matjaž Čeč, blagajnik ZS

Za smeh

Tomažek prinese domov od mesarja salamo, mama jo takoj steha in teče jezna k mesarju: „Salame je deset dek manj, kot ste računali.“

Mesar se namuzne: „Pa ste stehali tudi Tomažka?“

„Ugotovili smo torej,“ pravi učitelj, „da so moški možgani večji od ženskih. Kaj sledi iz tega?“

Neka učenka: „Da torej pamet ni odvisna od možganov.“

Naročniki in bralci,
ali veste, kaj vas
čaka v letu 2002?

Svobodna Slovenija

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO
	Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: Antonio Mizerit
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125
e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Za Društvo Zedinjena Slovenija:
Tone Mizerit
V tej številki so sodelovali še:
Gregor Batagelj, Janez Juhant,
Pavlina Dobovšek, Jure Vombergar,
Ivan Žnidar, Franc Lobnik, AMH,
Radio Ognjišče, STA

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA
dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.;
ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
80 USA dol. za vse države.

Čeke:
v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

SOBOTA, 1. decembra:

V Slovenski hiši ob 9.30 uri zaključek
Jegličeve šole ABC po slovensko.

Zaključek Prešernove šole in prihod
sv. Miklavža ob 20.30 na Pristavi.

NEDELJA, 2. decembra:

V župnijski Marije Kraljice, v Slovenski
vasi, slavnosten sprejem novega slovenskega
škofa v Argentini patra Andreja Stanovnika in nato maša ob 9. uri.

V Slomškovem domu ob 19. otroška
igra Grdi raček, v izvedbi Slomškove šole.

V Našem domu, ob 18. zaključna šolska
prireditve Balantičeve šole v San Justo, nato prihod sv. Miklavža.

V Carapačaju ob 19. zaključek Jurčičeve
šole, nato prihod sv. Miklavža.

SOBOTA, 8. decembra:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj,
ob 10. uri prvo sveto obhajilo.

NEDELJA, 9. decembra:

V Slovenski hiši ob 9.30. maša, nato
občni zbor mladinskih organizacij.

SOBOTA, 15. decembra:

Na Slovenski pristavi festival folklornih plesov.

NEDELJA, 16. decembra:

46. Slovenski dan s celodnevno prireditvijo v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

SOBOTA, 22. decembra:

Božičnica ZSMŽ.
Koncert ob 30-letnici MPZ San Justo ob 20.30 v Našem domu v San Justu.

V najem oddam za mesec januar
stanovanje v Miramaru
8. nadstropje ob morju
s parkiriščem.
Tel. 4762-4750 po 19. uri.